

MUNDUS POETICA – SALATTU UNI

1.

Juonimieli, pelon poika.

Kulkee piikkiarolla.

Tunto hajalla, vyöllä koukkuja.

Kasvot vaihtuvat.

Nousee varjot, kääntyy selkä.

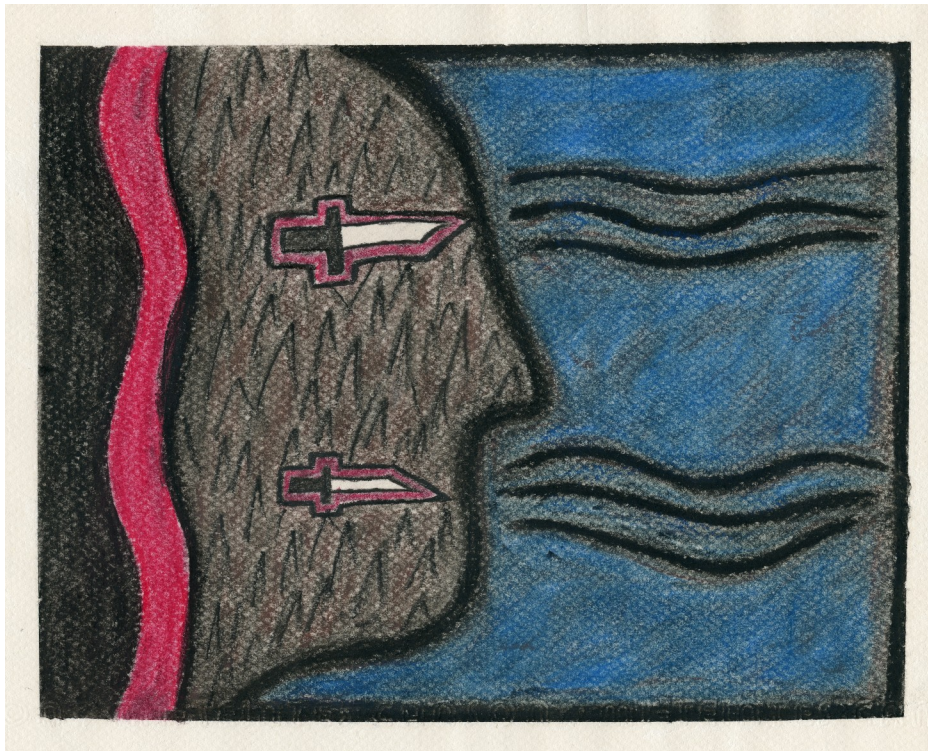
Sataa puukkoja.

2.

Veitsiyön tummat virrat,
pimennetyt lamput, tukahtuneet huudot.
Iskut, peruuttamattomat.
Mikään ei palaa takaisin.

Pinnan takana, silmien alla:
veitsiyön iskut, tummat huudot.
Valo ei pala.
Mitään ei saa takaisin.

3.

Lakeus pirstaleina, tomua tasanko,
taivaan paikalla mustaa savua.

Hengittää kamara kipua.

Huidot aseillasi, hyökkää.

Huudat ja vuodat, yksin.

Vuodet kuluvat.

Ojensit itsellesi veitsien maljan ja aloit juoda.

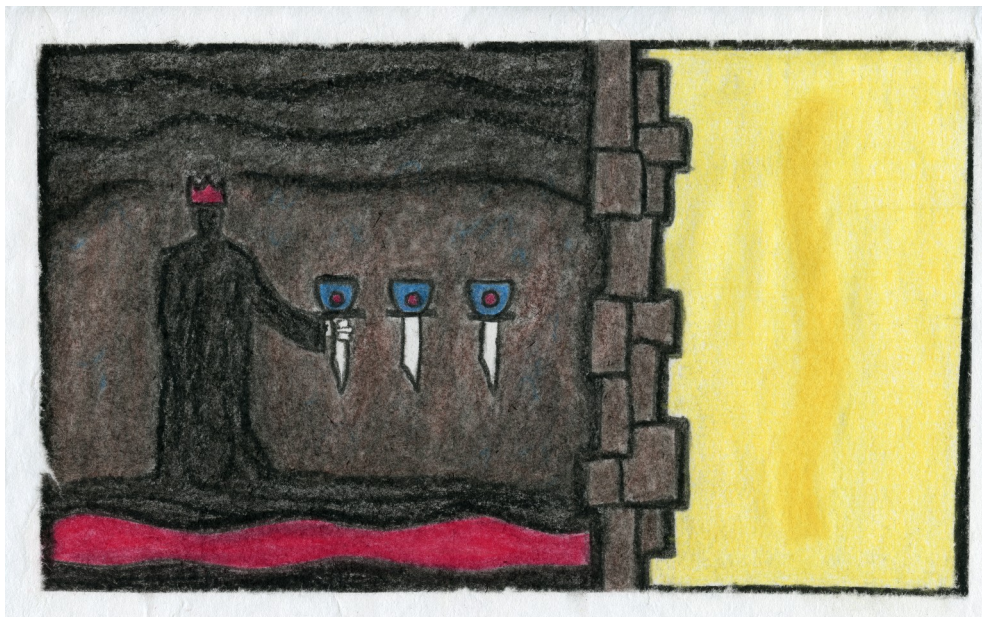
Vedit rajan jonka takana maa väärän kuninkaan hallita.

Joet punaista.

Palkeet kylmään tuhkaan puhaltavat.

Taivaan paikalla mustaa savua.

Vuodet kuluvat.

4.

Perikadon maa, itkun parras.

Yksin on kuningas.

Viillot, punainen sade.

Pisarat maassa.

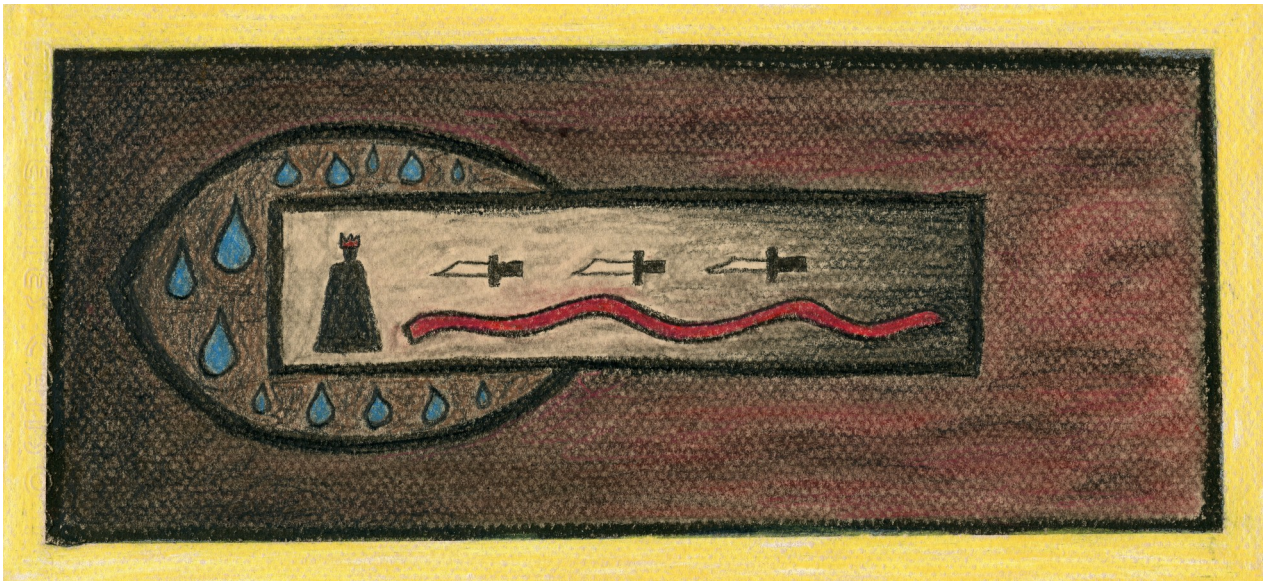
Saapui kasvojen eteen uumenen salaisuus.

Saalisti ajatus alkulähteensä, sokean kieltäjän.

Sisällä muodot syntyvät.

Ulkoa varjot tulevat.

Hyökkäävät.

5.

Muuri salaisuutta vastaan.

Maa muukalaisen paeta.

Olkijumalat vaiti.

Veitsi on laki.

Puhkeaa aukko pyytäjän muuriin.

Kutsuun vastataan.

Salaisuus paljastuu.

Kuningas palaa.

